

Trong hàng nghìn năm nhân vô tính bị Việt Cộng chôn sống trong dục vọng tởn công tởn hu có hai giáo sư trẻ tuổi Quác Hác Huá, đó là hai ông Châu Khác Túy và Lê Đình Sá. Hai tháng sau khi Việt Cộng rút ra khỏi Huá, tởi Láng Xá Cán, thuác quán Phú Thángá ta tìm ra mát hám chôn táp thá và khi đào lên, hai hài cốt đánh số 198 và 203 đác nhán đián là cáa hai ngá i tháy giáo này. Thi hài đã bị ráa nát cáa hai hai năm nhân bị trái thúc ké ra sau láng báng dây đián thoái cũng nhá háu hát các năm nhân bị chôn sống hay bị xát tàn đác trên đáng rút lui cáa các lác láng Cáng Sán.

Sau Tháng Ba 1975, sau khi Cáng Sán chiám Huá, chúng bắt đáu thanh lác các thành phán gái là tay sai ngáy quân, ngáy quyán, đáng nhiên kác các gia đình bị Việt Cộng “xá lý” vào dáp Tát Máu Thân và gia đình cáa Giáo Sá Châu Khác Túy cũng không qua khỏi giai đán oan nghiát đó. Chá Túy là mát cán sáy táb cho nghá viác, phái đi bán xăng lá ngoài đáng phá đá nuôi con. Con trai anh Châu Khác Túy là mát hác sinh giái nháng không đác vào đái hác vì lý lách cáa cha, trác con đáng cùng, uát tác phái uáng thuác đác tá ván. Chuyán gia đình cáa Châu Khác Túy đã gây ra mát nguán dá luán bắt lái cho tân chủ đá đác tuyên truyán là chá đá “giái phóng” cho con ngá i ra khỏi áp bác, bắt công, nhát là trong mát thành phá nhá nhá Huá, Quác Hác lái là mát tráng trung hác lán, háu nhá gia đình nào cũng có hác sinh theo hác tráng này và đáu biát đán câu chuyán oan khuát cáa gia đình tháy Châu Khác Túy. Trác chiáu háng có vá bắt lái này, đáng y và y Ban Nhân Dân thành phá Huá tìm cách “cháa cháy”, giái quyát sá viác này mát cách “thông minh, sáng táo” nhá lái nói quen thuác cáa ngá i Cáng Sán, báng cách phong “lát sĩ” cho nhà giáo Châu Khác Túy, coi nhá anh là mát thành phán cáa “cách máng” đã bị Má Ngáy thá tiêu và chôn sống. Nhá váy bao nhiêu tiáng ác báng giá đác đái háng vá cho chính quyán cũ, và chá Châu Khác Túy đác “phác hái danh dá” cho đi làm viác trá lái. Ngày nay chá Túy đã già, “mát sác” lao đáng, cáa nhà sa sút, mái ngày nhìn tám báng “ghi công” treo trên vách, mà thám nái đau mát cháng, mát con, càng tháy sá giá trá, điều ngoa cáa Cáng Sán. Huá, ai cũng biát chuyán giá đái ghê tám này, trá nháng đáa trá mái sinh ra và lán lên bị bắt mát che tai đái chá đá xã hái chá ngháa.

Trong câu chuyán này, chúng ta tháy rõ nháng gì gái là gian manh, xáo quyát cáa mát chá đá mát tính ngá i, có thá thay đái tá tráng thành đen, tá không thành có, đây cũng là điáu chá có thá xáy ra đái chá đá Cáng Sán, mà không cán đám xáa gì đán láng tri, lá phái, vì “pháng tián bián minh cho cáu cách”.

Câu chuyán ngá i chát trong nháng hám chôn táp thá trong dáp Tát Máu Thân Huá năm 1968 là nháng câu chuyán thác, không ai có thá bián bác hay cháng minh khác đi đác, thá mà năm ngoái đây Việt Cộng đã ăn máng chián tháng, đã tá chác hái tháo, đáng lên mát chuyán hoang đáng là sá nái dáy cáa quán chúng mián Nam hay nói rõ hán là Huá. Trác đây Hoàng Phá Ngác Táng đã nói đán nguyên nhân vá thám sát nhá là mát sá nái dáy cáa quán chúng đá điát

“bên ác ôn tay sai”, Bùi Tín thì “đồng lòng” hẳn xem đây là những người bom đạn Mỹ sát hại đồng bào ở “vùng nhanh” trước khi rút lui, và cũng cho rằng đây không phải là chính sách của Việt Cộng, mà chỉ là những vụ “tùy tiện” của họ. Những lời nói trên đây, theo tôi rất đúng với một câu tục ngữ Huế, đó nói đến những lời nói của kẻ ác, gây oan khuất cho người khác là câu “mặt tôi nói là mặt đời (bát) máu”, mà những kẻ ác sẽ phải nhận lấy hậu quả với những lời nói của mình.

Lịch sử của vụ thảm sát Mậu Thân là những sự thật như mà những câu chuyện gian, những người lính trên những trang cát dài ở Phú Thọ, đến đây để ra những mạng tóc, những mạng nhện lâu bền đẹp, những xác người bị thương và những mảnh vụn của nhau bị giết, làm sao che giấu ai được. Số đời trả có thể che giấu trong một thời gian ngắn, nhưng không thể làm khuất lấp được sự thật muôn đời và chúng ta thấy rằng số đời trả phải chăng là bên cạnh của con người ở Cộng Sản, phát xuất từ những trang giấy hình như nhân vật Hồ Chí Minh đã hành động. Với sách tôi đọc cao mình đọc tên Trần Dân Tiên và T. Lan không phải là đời trả hay sao? Ngay từ ngày sinh ra của mình đến hết Hà Nội treo cờ đón Đô Đốc Pháp D’argenlieu vào ngày 19 Tháng Năm 1948 không phải là họ bắt buộc chúng hay sao? Cộng Sản đã đứng lên chuyển quan UNESCO công nhận Hồ Chí Minh là danh nhân thế giới, để đánh lừa người dân Việt Nam căm, không phải là đời trả hay sao? Bộ máy tuyên truyền đã viết lên những trang lịch sử “không có thật”, họ nên chuyển Kim Đồng, chuyển Võ Thị Sáu đến như nhét vào những đống rác, những đống này của bao giờ được xem là những hành động phản quốc, mà còn được cao là linh động, ông bí, họ có thể, được nhiên những họ lên đến chỗ Cộng Sản xem đời trả là sự thật tình. Các gia Halberstam và Douglas Pike đều công nhận rằng: ... “Họ luôn luôn che giấu là kẻ đời trả và tàn bạo.”

Có những chuyển biến nhiên, sự sự trước con mắt của thiên hạ mà chính phủ Cộng Sản, thông qua phát ngôn viên trong các cuộc họp báo của chính phủ đã diễn đạt, là những thành đến một cách “tự nhiên như người ở Hà Nội”. Trong vụ Thái Hà, phóng viên hãng AP bị công an đánh đập, thì đời trả nói là không có, ra tòa những giáo dân bị xử được báo chí và đài phát thanh nhà nước nói là họ đã nhận tội và xin khoan hồng. Với các viên chức Việt Cộng ăn hối lộ các công ty Nhật Bản bị báo chí nước này hô hoán lên thì “người của nhà nước ta” nói là của nghe gì. Lửa cháy ở đâu có máy bay thì các giới chức nói là chỉ có khói chứ không phải cháy, như vậy câu tục ngữ Việt Nam nói rằng “không có lửa sao có khói?” là sai bét.

Việt Cộng cũng đã cắt xén sách của bà Tháng Nghậ Sĩ Hillary Clinton trước khi cho in ở Việt Nam, mà đây nhất cũng đã “kiểm duyệt” bài diễn văn nhậm chức của Tổng Thống Hoa Kỳ Barack Obama trong đó nói về việc họ sẽ cho Cộng Sản, và những chế độ tham nhũng, đời trả và trước chiền Khe Sanh. Vậy thì Việt Cộng đâu có bao giờ tồn tại sự thật và luôn luôn muốn nói đến đời trả, bóng bít, che mắt quần chúng, miễn là có lợi cho những câu chuyện và chính phủ Cộng Sản. Theo quan điểm đấu tranh cách mạng, người Cộng Sản “sẵn sàng hy sinh những tiêu chuẩn đạo lý đã được nhìn nhận một cách phổ quát, để có thể nói dối, ăn gian

Số dãi trá đáng nguy hiểm rã

Tác Giả: Huy Pháng

Chúa Nhật, 25 Tháng 1 Năm 2009 09:26

vì lợi ích cách mạng” (HCM- Minh Võ 2003), thành ra chúng ta cũng không ngạc nhiên khi số dãi trá luôn luôn xảy ra đối với chế độ Cộng Sản, nhưng số dãi trá trở nên trầm trọng, rất đáng nguy hiểm rã.

Này các em, tuy các em đã lớn lên ít nhiều đối với chế độ Cộng Sản, nhưng đôi khi may mắn hơn hàng triệu thanh thiếu niên đang trang lứa, đôi khi học hỏi cái hay điểu đẹp xấu ngáng và còn giữ được truyền thống nhân nghĩa tốt đẹp, tốt đẹp của người Việt Nam. Xin đừng nhận danh tuáĩ trá, đôi khi tốt do, dùng chiêu bài nghệ thuật, bắt chước cái dãi trá, để o dián của con người Cộng Sản, ngày biến đổi đối người và tốt đẹp mình.